

Repertorium nummer:

Aangeboden op

Niet te registreren,
de e.a. Ontvanger

Afgeleverd aan	Afgeleverd aan
Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:	Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:

VONNIS gewezen en uitgesproken in het gerechtshuis te Antwerpen, op **vierentwintig juni tweeduizend veertien** in openbare zitting van de **VEERTIENDE B** kamer van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, al waar zetelden:

, enig rechter,
, griffier.

In zake: A.R.Nr. 13/2831/A

bediener installaties metaalbewerking, geboren op
wonende te

- vertegenwoordigd door meester
advocaat, kantoorhoudende te

loco meester

bus

t e g e n:

HET VLAAMS GEWEST

in de persoon van de rekenplichtige van het Herstelfonds, met kantoren
gevestigd te 1210 sint-Joost-ten-Node, Koning Albert II-laan 19 bus 22,
woonstkeuze doende op het kantoor van gerechtsdeurwaarder
kantoorhoudende te

VERWERENDE PARTIJ

- vertegenwoordigd door

advocaat, kantoorhoudende te

Gezien de stukken van het dossier van de rechtspleging zoals zij voorkomen op de inventaris ervan, ondermeer:

- het exploit van rechtsingang, betekend door het ambt van gerechtsdeurwaarder . te op 6 mei 2013,
- de beschikking conform artikel 747 §1 Ger.W. dd. 28 mei 2013, houdende bekrachtiging van de conclusietermijnen en vaststelling van de rechtsdag,
- de conclusies en de stukken van de partijen.

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken.

Gehoord partijen en hun raadslieden in hun middelen en besluiten op de zitting van 17 juni 2014.

* *
*

1. DE FEITEN

Op 27 september 2011 deed een bevoegd ambtenaar van de Stad bij toepassing van artikel 6.1.5 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna afgekort VCRO) volgende vaststellingen: eiser, aan wie op 1 april 2011 een stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd voor zijn pand aan de , liet werken uitvoeren in strijd met deze vergunning. De berging in de tuin werd immers groter uitgevoerd dan vergund. In plaats van een berging van 3,85 op 7,13 meter werd een wooneenheid van 5 op 12,10 meter opgetrokken. Overeenkomstig artikel 6.1.47 van de VCRO werd de onmiddellijke staking van de werken aan eiser bevolen. Er werd eiser enkel toegelaten om het bouwsel af te dekken en het puin op te ruimen.

Eiser ondertekende op dat ogenblik ook het bevel tot onmiddellijke staking. Op dit bevel werd reeds vermeld dat het voortzetten van de werken, handelingen of wijzigingen, aanleiding gaf tot het opleggen van een administratieve boete van 5.000,00 euro.

De bevoegde ambtenaar maakte daarvan proces-verbaal op 28 september 2011, kopie daarvan werd overeenkomstig artikel 6.1.47 van de VCRO ook overgemaakt aan de stedenbouwkundige ingenieur met verzoek het stakingsbevel te bekrachtigen.

Het stakingsbevel werd bekrachtigd bij bekrachtigingsbeslissing van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op 7 oktober 2011, en bij aangetekende brief van 10 oktober 2011 ter kennis gebracht aan eiser. Ook dan werd vermeld dat de doorbreking van het bekrachtigd stakingsbevel gesanctioneerd zou worden met een administratieve boete van 5.000,00 euro.

Op 30 mei 2012 deed dezelfde ambtenaar opnieuw vaststellingen aan het pand van eiser en stelde vast dat de werken niet conform de

stedenbouwkundige vergunning werden verdergezet. Overeenkomstig artikel 6.1.47 VCRO werd opnieuw een bevel tot onmiddellijke staking der werken aan eiser betekend.

Bij aangetekende brief van 5 juni 2012 werd aan eiser meegedeeld dat hij de werken had verdergezet niettegenstaande het bevel tot onmiddellijke staking der werken van 27 september 2011, en dat hij tevens een regularisatie diende aan te vragen, dan wel alles in oorspronkelijke toestand diende te herstellen.

Op 8 juni 2012 werd deze doorbreking van het stakingsbevel bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur en aan eiser overgemaakt per aangetekende brief die hij niet afhaalde. In deze bekrachtigingsbeslissing werd eveneens vermeld dat de doorbreking van het stakingsbevel werd gesanctioneerd met administratieve boete van 5.000,00 euro.

Bij aangetekende brief van 26 oktober 2012 werd eiser aangemaand in betaling van de administratieve boete van 5.000,00 euro. Eiser haalde ook deze brief niet af, waarna de aanmaning hem per gewone brief werd verzonden op 16 november 2012.

Eiser tekende vervolgens beroep aan tegen deze beslissing bij de gewestelijk stedenbouwkundig ingenieur, bij beslissing van de gewestelijk stedenbouwkundig ingenieur van 29 november 2012 werd dit beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard. De opgelegde administratieve boete van 5.000,00 euro bleef behouden.

Op 17 april 2013 betekende het Vlaams Gewest, in de persoon van de rekenplichtige van het Herstelfonds, een dwangbevel met bevel tot betalen, meer bepaald het dwangbevel van 19 maart 2013, gevisieerd en uitvoerbaar verklaard door de stedenbouwkundige inspecteur.

Bij dagvaarding van 6 mei 2013 tekende eiser verzet aan tegen voormeld dwangbevel.

2. DE GESTELDE EIS

De eis van de heer Kiliç strekt ertoe zijn verzet tegen het dwangbevel van 17 april 2013 toelaatbaar en gegrond te horen verklaren, te horen zeggen voor recht dat de beslissing van 26 oktober 2012 tot het opleggen van een administratieve geldboete wegens het doorbreken van een bekrachtigd stakingsbevel ongegrond is en te horen zeggen voor recht dat de bij dwangbevel gevorderde som van 5.000,00 euro niet verschuldigd is.

In ondergeschikte orde wordt gevraagd om te horen zeggen voor recht dat de beslissing van 19 december 2012 tot de integrale handhaving van de administratieve geldboete, hervormd moet worden.

Ook de veroordeling van verweerster tot betaling van de gerechtskosten wordt gevorderd.

Verweerster besluit tot de ontoelaatbaarheid, minstens ongegrondheid van de eis.

3. BEOORDELING

Verweerster stelt dat overeenkomstig artikel 6.1.50 en 156§1 van het VCRO het Vlaamse Gewest gedagvaard moest worden en niet de rekenplichtige van het herstelfonds.

Artikel 6.1.50 §4 van het VCRO bepaalt dat de betrokkene, in casu eiser binnen een termijn van 30 dagen na de betekening van het dwangbevel bij gerechtsdeurwaardersexploot een met redenen omkleed verzet doen, houdende dagvaarding van het Vlaamse Gewest, bij de rechtbank van het arrondissement van de plaats waar de goederen gelegen zijn.

Artikel 156 §1 van het VCRO bepaalt dat een administratieve geldboete wordt opgelegd aan de persoon die handelingen, werken of wijzigingen voortzet in strijd met een door de stedenbouwkundige inspecteur bekrachtigd bevel tot staking, zoals bedoeld in artikel 154, vijfde lid.

Ingevolge artikel 157, wordt bij gebrek aan voldoening van de administratieve geldboete en toebehoren, door de met de invordering belaste ambtenaar een dwangbevel uitgevaardigd. Op het dwangbevel zijn de bepalingen van toepassing van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging (§3). Binnen een termijn van 30 dagen na de betekening van het dwangbevel kan de betrokkene bij gerechtsdeurwaardersexploot een met redenen omkleed verzet doen, houdende dagvaarding van het Vlaams Gewest, bij de rechtbank van het arrondissement van de plaats waar de goederen gelegen zijn (§4).

Beide artikelen bepalen aldus dat het Vlaams Gewest gedagvaard moet worden.

In haar besluit van 28 april 2000 heeft de Vlaamse regering onder artikel 8 de rekenplichtige van het herstelfonds belast met uitvoeren van dwangbevelen. De stedenbouwkundige inspecteur die bevoegd is voor het hele grondgebied van het Vlaamse gewest wordt door artikel 8, 2de lid van dat besluit aangewezen om de dwangbevelen te viseren en uitvoerbaar te verklaren.

Uit deze bepalingen in verband met de dwangbevelen voor administratieve geldboeten voor bouwmisdrijven, komen dus vier afzonderlijke actoren op de voorgrond met name de Vlaamse overheid, de rekenplichtige van het grondfonds (de persoon die het dwangbevel uitvoert), de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur (de persoon die een bevel tot staking en een doorbreking van een stakingsbevel bekrachtigt en de dwangbevelen viseert en uitvoerbaar verklaart) en het Vlaams Gewest, elk met hun bevoegdheid terzake.

In casu vermeldt het bevel van betekening van het dwangbevel "het Vlaams Gewest, in de persoon van de rekenplichtige van het Herstelfonds", meer

bepaald de persoon die het dwangbevel uitvaardigde en het bevel gaf tot betalen.

Met het uitvaardigen van een dwangbevel en het geven van een bevel tot betalen eindigt echter de bevoegdheid van de rekenplichtige van het Herstelfonds.

Verzetten tegen zulke dwangbevelen dienen overeenkomstig artikel 6.1.50 en 156§1 van het VCRO te gebeuren bij dagvaarding van het Vlaams Gewest.

Eiser dagvaardde terzake het Vlaams Gewest, in de persoon van de rekenplichtige van het herstelfonds. De rekenplichtige van het herstelfonds werd dus gedagvaard, en niet het Vlaams Gewest. Zij kunnen niet gelijkgesteld worden.

Een verkeerd persoon werd gedagvaard, zodat de eis ontoelaatbaar is.

Nu een verkeerd persoon gedagvaard werd, zijn de artikelen 860 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek evenmin van toepassing.

4. DE RECHTSPLEGGINGSVERGOEDING

Verweerster doet expliciet afstand van het eisen van een rechtspleggingsvergoeding.

OM DEZE REDENEN DE RECHTBANK,

Rechtdoende op tegenspraak.

Om alle bovenstaande redenen:

Verklaart de vordering van eiser ontoelaatbaar;

Veroordeelt eiser tot de kosten van het geding, aan de zijde van verweerster begroot en door de rechtbank bepaald op nihil.